

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2027/97

af 9. oktober 1997

om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) inden for den fælles transportpolitik er det nødvendigt at forbedre beskyttelsesniveauet for passagerer, der bliver involveret i luftfartsulykker;

(2) reglerne om erstatningsansvar i tilfælde af ulykker omhandles i konventionen angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring, undertegnet i Warszawa den 12. oktober 1929, og i den ændring af denne, som blev undertegnet i Haag den 28. september 1955, samt konventionen, der blev indgået den 18. september 1961 i Guadalajara, alt efter hvilken der finder anvendelse (i det følgende benævnt »Warszawa-konventionen«); Warszawa-konventionen anvendes over hele verden til gavn for både passagerer og luftfartsselskaber;

(3) Warszawa-konventionens erstatningsgrænser er for lave i forhold til de nuværende økonomiske og sociale normer og fører ofte til langvarige retssager, som skader luftfartens omdømme; medlemsstaterne har derfor hver for sig hævet erstatningsgrænsen og

således skabt forskellige transportbetingelser i det indre marked for luftfart;

(4) desuden gælder Warszawa-konventionen kun for international transport; i det indre marked for luftfart skelnes der ikke længere mellem indenrigs- og udenrigsflyvning; det vil derfor være hensigtsmæssigt, at erstatningsansvaret i forbindelse med såvel indenrigs- som udenrigsflyvning har samme omfang og karakter;

(5) en fuldstændig fornyet gennemgang og revision af Warszawa-konventionen har længe været påkrævet, hvilket globalt på lang sigt vil være en mere ensartet og gennemførlig respons på spørgsmålet om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker; der bør fortsat gennemføres forhandlinger på internationalt plan om at udvide de begrænsninger for erstatningsansvar, der er fastsat i Warszawa-konventionen;

(6) i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet er det ønskeligt, at der på fællesskabsplan gøres en indsats for at få harmoniseret luftfartsselskabers erstatningsansvar, hvilket igen kunne bruges som retningslinje for forbedret passagerbeskyttelse på verdensplan;

(7) det vil være hensigtsmæssigt at ophæve alle finansielle ansvarsgrænser i henhold til Warszawa-konventionens artikel 22, stk. 1, eller andre retlige eller kontraktlige begrænsninger, i overensstemmelse med de nuværende tiltag på internationalt plan;

(8) for at undgå, at ofre for ulykker ikke får tilkendt erstatning, bør EF-luftfartsselskaberne ikke kunne påberåbe sig konventionens artikel 20, stk. 1, i forbindelse med et erstatningskrav som følge af, at en passager er blevet dræbt eller har lidt skade på legeme eller helbred som omhandlet i Warszawa-konventionens artikel 17, hvis kravet ligger inden for en vis grænse;

(9) EF-luftfartsselskaber kan fritages for erstatningsansvar, såfremt den pågældende passagers uagtsomhed har været en medvirkende faktor;

⁽¹⁾ EFT C 104 af 10. 4. 1996, s. 18 og EFT C 29 af 30. 1. 1997, s. 10.

⁽²⁾ EFT C 212 af 22. 7. 1996, s. 38.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17. september 1996 (EFT C 320 af 28. 10. 1996, s. 30), Rådets fælles holdning af 24. februar 1997 (EFT C 123 af 21. 4. 1997, s. 89) og Europa-Parlamentets afgørelse af 29. maj 1997 (EFT C 182 af 16. 6. 1997).

- (10) det er nødvendigt at præcisere forpligtelserne i denne forordning på baggrund af artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber⁽¹⁾; i denne henseende skal EF-luftfartsselskaber være forsikret op til en vis grænse som fastsat i nærværende forordning;
- (11) EF-luftfartsselskaber må altid kunne rejse krav over for tredjemand;
- (12) hurtig udbetaling af forskudsbeløb vil i høj grad være en hjælp for tilskadekomne passagerer eller erstatningsberettigede personer til dækning af umiddelbare omkostninger i forbindelse med en luftfartsulykke;
- (13) reglerne om erstatningsansvarets karakter og begrænsning, hvis en passager bliver dræbt eller lider skade på legeme eller helbred, indgår i transportbetingelserne i transportaftalen mellem luftfartsselskabet og passageren; for at mindske risikoen for konkurrenceforvridning bør luftfartsselskaber fra tredjelande give passagererne tilstrækkelige oplysninger om deres transportbetingelser;
- (14) denne forordnings finansielle begrænsninger skal kunne revideres på baggrund af den økonomiske udvikling og udviklingen i internationale fora;
- (15) Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) er for øjeblikket ved at revidere Warszawa-konventionen; indtil resultatet af denne revision foreligger, kunne midlertidige EF-foranstaltninger give passagererne en bedre beskyttelse; Rådet bør tage denne forordning op til fornyet overvejelse snarest muligt, efter at ICAO har revideret Warszawa-konventionen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning fastsættes EF-luftfartsselskabers forpligtelser med hensyn til at yde erstatning til passagerer i tilfælde af ulykke, såfremt en passager bliver dræbt eller lider skade på legeme eller helbred, hvis den ulykke, der har forårsaget skaden, fandt sted om bord i et luftfartøj eller i forbindelse med passagerens indstigning eller udstigning.

Denne forordning præciserer ligeledes nogle forsikringskrav for EF-luftfartsselskaber.

Denne forordning fastsætter endvidere krav til de oplysninger, der skal gives af luftfartsselskaber, som er etableret uden for Fællesskabet, og som udfører flyvninger til, fra eller inden for Fællesskabet.

Artikel 2

1. I denne forordning forstås ved:

- a) luftfartsselskab: et lufttrafikforetagende med gyldig licens;
- b) EF-luftfartsselskab: et luftfartsselskab med gyldig licens udstedt af en medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2407/92;
- c) erstatningsberettiget: en passager eller enhver person, som efter gældende ret har ret til at fremsætte krav i forbindelse med en passager;
- d) ecu: den regningsenhed, som anvendes ved opstilling af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget i henhold til traktatens artikel 207 og 209;
- e) SDR: en særlig trækningsrettighed som fastsat af Den Internationale Valutafond.
- f) Warszawa-konventionen: konventionen angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring, undertegnet i Warszawa den 12. oktober 1929, eller Warszawa-konventionen som ændret i Haag den 28. september 1955 og tillægskonventionen til Warszawa-konventionen, undertegnet i Guadalajara den 18. september 1961 — alt efter hvilken der finder anvendelse på befordringskontrakten — foruden alle gældende internationale instrumenter, som bygger på denne og er knyttet dertil.

2. Begreber i denne forordning, som ikke er defineret i stk. 1, er de samme som i Warszawa-konventionen.

Artikel 3

- 1. a) Et EF-luftfartsselskabs erstatningsansvar i tilfælde af, at en passager bliver dræbt eller lider skade på legeme eller helbred ved en ulykke, kan ikke underkastes nogen lov-, konventions- eller kontraktbestemt begrænsning.
- b) Ved den forsikringsforpligtelse, som er fastsat i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2407/92, forstås et krav om, at et EF-luftfartsselskab skal være forsikret for mindst det i stk. 2, anførte erstatningsbeløb og derudover op til et rimeligt niveau.
- 2. Et luftfartsselskab kan ikke afvise eller begrænse erstatningsansvar for skader for et beløb på indtil 100 000 SDR udtrykt i ecu ved at bevise, at det selv og dets ansatte har taget alle nødvendige forholdsregler for at undgå skaden, eller at det ikke har været muligt for det eller dets ansatte at tage sådanne forholdsregler.

⁽¹⁾ EFT L 240 af 24. 8. 1992, s. 1.

3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 kan EF-luftfartsselskabet, hvis det beviser, at skaden helt eller delvis er forårsaget af den tilskadekomne eller dræbte persons uagtsomhed, helt eller delvis fritages for erstatningsansvar i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse.

Artikel 4

I tilfælde af, at en passager bliver dræbt eller lider skade på legeme eller helbred som følge af ulykke, er der intet i denne forordning:

- a) som indebærer, at et EF-luftfartsselskab er den eneste erstatningspligtige part, eller
- b) som begrænser EF-luftfartsselskabets ret til at forsøge at opnå bidrag eller godtgørelse fra en anden part i overensstemmelse med gældende lovgivning.

Artikel 5

1. EF-luftfartsselskabet udbetaler omgående og senest 15 dage efter, at den erstatningsberettigede person er blevet identificeret, sådanne forskudsbeløb, som måtte være nødvendige til dækning af øjeblikkelige økonomiske behov, og som står i forhold til omfanget af den lidte skade.

2. Med forbehold af stk. 1, må en forskudsudbetaling ikke være mindre end 15 000 SDR udtrykt i ecu pr. passager i tilfælde af død.

3. Forskudsudbetaling er ikke ensbetydende med en anerkendelse af ansvaret og kan fraregnes et eventuelt senere erstatningsbeløb, som udbetales på grundlag af EF-luftfartsselskabets ansvar, men skal kun tilbagebetales i de i artikel 3, stk. 3, nævnte tilfælde eller, hvis det senere bevises, at den person, som modtog forskudsudbetalingen,

ved uagtsomhed forårsagede eller bidrog til skaden eller ikke var en person, der var berettiget til erstatning.

Artikel 6

1. Bestemmelserne i artikel 3 og 5 indgår i EF-luftfartsselskabernes transportbetingelser.

2. EF-luftfartsselskabers agenturer, rejsebureauer, check-in diske og salgssteder giver på anmodning passagererne fyldestgørende oplysninger om bestemmelserne i artikel 3 og 5. Billetten eller et tilsvarende dokument skal indeholde et sammendrag af disse bestemmelser i et klart og letforståeligt sprog.

3. Luftfartsselskaber, der ikke er hjemmehørende i Fællesskabet, og som udfører flyvninger til, fra eller inden for Fællesskabet og ikke anvender bestemmelserne i artikel 3 og 5, oplyser klart og utvetydigt passagererne om dette ved billetkøb, som foretages i agenturer eller rejsebureauer eller ved check-in diske på medlemsstaternes territorium. Luftfartsselskaberne udleverer en formular med en redegørelse for deres betingelser til passagererne. Den omstændighed, at en ansvarsgrænse er indikeret på billetten eller et tilsvarende dokument, er ikke tilstrækkelig oplysning.

Artikel 7

Senest to år efter forordningens ikrafttræden udarbejder Kommissionen en beretning om anvendelsen af denne forordning, hvori der bl.a. tages hensyn til den økonomiske udvikling og udviklingen i internationale fora. Beretningen ledsages eventuelt af forslag om en revision af forordningen.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft et år efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 9. oktober 1997.

På Rådets vegne

M. DELVAUX-STEHRIS

Formand